

Herren frälsar
uthur fara dem,
som månd hans egne
wara. Sannat då
... her m...

Prytz, Martinus Andreae

1700-1829 81 Cbza Fo1. 1704
Pacchalenius

National Library
of Sweden

HE Xren frålsar uthur fara
 Dem som månd hans egne wara.

Sannat

Då

Den Ehrewyrdige och Höglärde Herren /

Her **M: ANDREAS**
PACCHALENIUS,

Fordom wälmeriterad Kyrckioherde i Curaäminne

Blef ifrån denne usle jämmerdalen kallat den 4. Martii Anno 1704. och den
 9. Octobr. samma åhr i Curaäminne Kyrckia till sin Lägerstad me-
 delst Förnåme och Hedervårde Personers medfölje
 Beledsagades.

 Tryckt i ABO hoos J. H. N. W. A. L. L.

VIDUÆ Qverela.

Sjunges såsom :

Ach hwad lust i skogar/ etc.

1.

Ach hwad ångslan sorg
och gråat/
At iag måst med kinder
wåat/

See min Man min tröst och staf/
tröst och staf/
Låggias i en dunckel graf.

2.

Ach! olycka sorg och qwid/
Som tu Clotho grym/ oblijd/
Mig ther med tilfogat haar/
fogat haar/

At iag seer min Man en qwaar.

3.

Ingen tröst iag finna kan/
All min glädie plat förswann:
Iag måst boo i ensligheet/
ensligheet/

Ingen Wån iag mera weet.

4.

En weet iag af rast ell' roo/
Men måst städz i sorgen boo/
Efter döden mig bedrog/
mig bedrog/

Och min Man ifrån mig tog.

5.

Kom förthensskull kom D dödd/
Gör en ånda på min nödd/
Still då åth min siähl och kropp/
Siähl och kropp/

Ånda alt mitt sorgelopp.

Liberorum Lamentatio.

6.

Ach! hwad jämmer suck och
qwaal/

Har of drabbat uthan taal/
Tå wij i wår ungdoms währ/
Ungdoms währ/
Måste see wår Fahr på bår.

7.

Ach! elände/ pust och nödd/
Som tu of o grymma dödd/
Skyndat til med detta fall/
Detta fall/

Hwar med blef wår glädie all.

8.

Ach hwad skul wij för of taa/
Hwart uth må wij hådan draa/

Ther wij må få glädien fatt/
glädien fatt/
Hwilken är förswunnen platt.

9.

Ingen utbwäg wij nu see.
Ehwart hån wij of will gee/
Bittera sorgen är wår gäst/
år wår gäst/
Then of trycker aldramåst.

10.

Ty wår glädie sool är all/
Ach! wår lycka har fått fall/
Wij ej kunna glädias meer/
Glädias meer/
Lyckan sig heel widrig teer.

Defuncti Consolatio:

11.

Hwad för sorg och jämmer är/
Som Eht hierta qwålier här/
Fast I Faderlösa är/
Faderlöds är/

Och du Enckio kläder bår/
12.

Tröster Eht min barn och wån/
Gud i högden lefwer ån/
Som är faderlösas Fahr/
Enckiors swar/
Och för alle omsorg draar.

13.

Han skal och Eht sorg och pust/
Wånda uthi frögd och lust:
Han skall hågna/ trösta eht/
Trösta eht:
Ingen sorg skal finnas meer.

14.

Om i något lijden här/
Som kan lända til beswär;
Skal han doch i himmels högd/
Himmels högd/
Stånckia eht en ewig frögd

15.

Ther och iag min fågnad fan/
All min suckan platt förswan:
Nu glädz iag i hinula Saal/
Uthan taal/
Frijad från all ångst och qwaal.

Auctoris Votum.

16.

Hef i frögd tu sälla siähl/
Uthi the uthwaldas tiål/
Dijt tu som wålkommen gäst/
Kommen åst
Och får blifwa Gudi nåst.

Sör

17.
För det tu med största flit
Menniskorna sent och tijt /
Födde med GUDs helga ord/
Helga ord /
Mättas tu nu med GUDs bord.

18.
Och skijn som en stierne raar/
Uppå himmels fäste klaar/
För det tu til saligheet /
Det man weet/
Många fört med fogligheet.

19.
Men Ehr som här lefwen qwaar/
Och Ehr jämren alle daar/
Öfwer det han ryckt är bort/
Ryckt är bort/
Ifrån denne täreort/

20.
Tröste / glädie i all stund/
GUD som är af nåde rund:
Sifwe hwad som gagnar bäst/
Gagnar bäst/
Och Ehrt hierta önskar måst.

J. W.

När hafzens stora swall / och böljor börja rasa/
Det Skepp är lyckligt wist som torf för them eij faasa/
Men thet så kan en hamn som trygger är ehra/
Der thet kan uti roo/ och utan fara stå.
Wårt kära Fosterland bland olycks Böljor swäfwet/
Och swallet (hielpe GUD) thet nästan neder qwäfwet/
GUDs wredes stora diup / det ena brusar här /
Och öfwer suden slår med skräck; det andra ther.
Den ewigt sälla man som trogen Rohr-Knecht varit /
I GUDs församlingz skepp/ har rätta kosan farit.
Han hafwer effter gått den rätta Segel-Nähl/
Den sanna Stiernans Pius/ til det uthwalda måhl.
Han har sig effter wunnit roo/ i tinnat roga/
Sandreflor/ klippor flytt och sett på leden noga:
När största olycks Wäg anfächtat bord och stam/
Har GUD hans skepp i roo infört i tryggan hamn.
Så then rättfärdig Man blef tagen bort til hwijsla/
När fahrans största storm/ begynte hårdast ijsla:
Hans siähl nu trofvar storm/ i Abrams famn och sködt/
Hans kropp förachtar bläst/ i grafwens lugna södt.
Ty må hans säta Wån och Barn eij mycket klaga /
At GUD i nåder har behagat honom taga
Från werldzens willa Haaf: the så wäl honom sij
I samme hamn/ ty GUD will thetas styrman bli.
Du stoore GUD / som seer hur eländz Böljor grymma /
I werldzens öpna haf/ förskräckligt fräsa/ stimma;
Wår tröst och styrman war/ tin liufwa nådes-winn
Wår hiertan röra lätt/ och styras siäl och sinn.
Lätt werldz Sireners säng / oss eij uhr leden föra/
Men underwijsa oss i alt wij skola göra:
Lå hopoas wij / wår GUD/ wij segla wäl och rätt
Och lända sidst til sig til Himbla Hamnen Lätt.

Sue

Nur må det vara att när Clothos grymma seder
 Eij andra mächtar? men straxt måste buga neder/
 Enär han wissar sig / med sitt klar-blänckand swärd //
 Och fäller ofta den som ännu varit wärd
 At lefwa många åhr; men Ach! man må beklaga/
 At hon eij anseend har / at taga här af daga/
 Om man är hög ell' låg / doch ödes stränga lag /
 Han måste undergå: det spörres wähl hwar dag.
 Exempel hafwa wij på detta Clothos wälde/
 I det at för een tid / hon en Gudz Heerde fälde/
 Som längre hade bort här föda HErrans hiord;
 Men ach hwad hielper meer! thet är nu reda giord;
 Den Man är slagen full som älskat dygd och ähra /
 Den Man som gudlig war / i wandel och i lära.
 Den i Gudfruchtigheet har wachrad' HErrans fähr /
 At ulfwen glupste them eij skada göra fähr.
 Doch Clothos tyrannij eij hielper öfwer klaga/
 Men heller vara tyft / och tolamodigt draga
 Hwad som af HErrans Hand / of menskom lägges på/
 Han hielper wäl / fast han och stundom plågar slå.
 Andoch han rychte bort från denne Sorgedalen
 Wät Wän / doch mötoms wij i himla glädie Saalen/
 Der lustigt wäsend är / på HErrans höggra Hand.
 Och outh säilig frögd uthi the frommas Land!

Grav-Skrift

Du som see på Grafwe Stenen/
 Märck, hwar hwijsla sig the benen/
 Som i werlden blifwit trött;
 Ut af arbeit / då dhe wachtat
 HErrans fähr / och warligt achat/
 At eij något skull blij dödt.
 Föör och du een slijkan lefnad /
 Så har tu een ewig trefnad /
 Och får see tin Jesum sööt /
 Tå tu honom får omfamna
 Sij! så har du lyckligt hamna
 Uthi Abrams lufwa Skööt.

MART. PNYE.

